

Honoris Causa

Umberto Veronesi

HONORIS CAUSA

INVESTIDURA COM A DOCTOR
HONORIS CAUSA DEL SENYOR

UMBERTO VERONESI

Universitat de Lleida

Recull de les intervencions i lliçons pronunciades en l'acte d'investidura com a doctor *Honoris Causa* de la Universitat de Lleida del senyor Umberto Veronesi, que es va fer a la Sala d'Actes de l'Edifici del Rectorat el dia 17 d'octubre de 2007.

© Edicions de la Universitat de Lleida, 2008

Disseny i maquetació: cat & cas / Edicions i Publicacions de la UdL

Fotografia de portada: Xavier Goñi. Servei de Reproducció d'Imatge de la UdL

Imprimeix: Gràfiques Bobalà

Dipòsit Legal: L-923-2008

ÍNDEX

Salutació	
Dr. Joan Viñas Salas	7
<i>Laudatio</i>	
Dr. Edelmiro Iglesias Martínez	11
Presentació del Dr. Umberto Veronesi per a membre d'honor de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya	
Dr. Joan Viñas Salas i Dr. Jacint Corbella Corbella	19
Acte de doctorat <i>Honoris Causa</i>	
Dr. Umberto Veronesi	23
Discurs De Cloenda	
Dr. Joan Viñas Sala	27

SALUTACIÓ

DR. JOAN VIÑAS SALAS

Bona tarda.

Procedim avui a la investidura del professor Umberto Veronesi com a doctor *honoris causa*. Reconeixem així una persona que, per la seva trajectòria professional i humana, ha contribuït al saber universal, alhora que enriqueix la nostra universitat incorporant-lo al claustre de doctors.

La Universitat de Lleida, i la Facultat de Medicina singularment, té la decidida voluntat d'impulsar una recerca compromesa en la millora de la nostra societat, de les persones en primer lloc. D'acord amb aquest postulat, volem significar amb aquest doctorat la manera com la recerca bàsica unida a l'aplicada en la biomedicina i les sinergies que generen estan donant lloc a uns descobriments que ens permetran, d'una banda, avançar en el progrés científicotècnic i, de l'altra, millorar la qualitat de vida dels nostres conciutadans.

D'altra banda, en el si d'aquest mateix acte el president de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya, que ens fa l'honor d'acompanyar-nos, atorgarà al doctor Umberto Veronesi el nomenament de membre d'honor de l'Acadèmia en reconeixement dels seus mèrits personals i professionals.

Em plau, encara, assenyalar que aquesta investidura es fa en el marc del Congrés de la Societat Espanyola de Patologia Mamària. Tot i que ja he tingut ocasió de fer-ho en un altre moment, vull saludar de manera molt principal tots els congressistes que s'han volgut sumar a aquest homenatge al doctor Veronesi.

LAUDATIO

DR. EDELMIRO IGLESIAS MARTÍNEZ

Excelentísimo y Magnífico Rector, dignísimas autoridades y claustrales, señoras y señores,

Es para mí un gran honor y una satisfacción hacer la presentación del profesor Umberto Veronesi en nombre del Departamento de Cirugía de nuestra universidad.

Su magisterio se ha desarrollado siempre en tres escenarios: la sala de operaciones, el laboratorio de investigación y las aulas y salas de conferencias de todo el mundo.

Umberto Veronesi es un cirujano que ha dedicado la mayor parte de su vida profesional a explorar los caminos de la investigación con el objetivo de mejorar el tratamiento y la calidad de vida de los pacientes con cáncer.

Su actividad clínica se ha centrado en la prevención y la curación del cáncer, y muy especialmente se ha ocupado del cáncer de mama, el tumor femenino más frecuente en el mundo.

Nacido en Milán (Italia) en 1925, se graduó en la Universidad de Milán en 1951.

Inició su carrera docente como profesor de anatomía patológica en 1958 en la Universidad de Milán; posteriormente fue profesor de cirugía, en 1961, y trabajó en el Instituto Nacional del Cáncer de Milán (antiguamente, Instituto para el Estudio y la Cura de los Tumores), desde 1951 hasta 1994, primero como patólogo y después como cirujano.

Fue durante años director de la División de Cirugía Oncológica, y posteriormente, director del Instituto, en 1973, y director científico, desde 1975 hasta abril de 1994.

Fue aquí donde desarrolló su preparación científica en el campo de la oncología.

El profesor Umberto Veronesi cuenta con un reconocimiento internacional muy amplio por sus descubrimientos, que revolucionaron el enfoque terapéutico de dos tipos de cáncer: el de mama y el melanoma. El nombre de Veronesi está unido a tres grandes contribuciones científicas y docentes reconocidas en todo el mundo, y por las cuales ha sido laureado en numerosos foros científicos y académicos.

Fue el primero en dar una esperanza a todas las mujeres del mundo con cáncer de mama gracias a revolucionar la cirugía con la introducción de una técnica ideada por él conocida como *cuadrantectomía*, es decir la cirugía conservadora que ha conseguido ofrecer a las mujeres una gran esperanza de curación sin tener que renunciar a su feminidad, evitándoles pasar por el sufrimiento físico y psicológico de la pérdida del pecho. Hoy en día es una técnica mundialmente reconocida y aceptada por sus extraordinarios resultados, que constituye un procedimiento rutinario en todos los quirófanos del mundo.

En segundo lugar, el profesor Veronesi dio un gran impulso a la investigación del melanoma, el tumor de la piel con mayor agresividad.

Ha sido el fundador del International Melanoma Group, con el objetivo de que los patólogos y clínicos desarrollaran un programa de cooperación internacional para la investigación y tratamiento de este tipo de cáncer de piel. Diseñó y dirigió los ensayos que demostraron que la disección profiláctica de los ganglios linfáticos en los estadios iniciales del melanoma no era necesaria. Con ello se evitó a muchos miles de pacientes la aparición de graves efectos secundarios de difícil tratamiento. Estos descubrimientos le sirvieron para recomendar un tratamiento conservador del melanoma, que posteriormente fue adoptado por el Melanoma Group de la Organización Mundial de la Salud, del cual fue además jefe de investigación durante veinte años.

En tercer lugar, en 1982 fundó la Escuela Europea de Oncología, convirtiéndola en un punto de referencia mundial en la formación de especialistas en los campos del diagnóstico y la cura del cáncer.

Estos hechos, unidos a sus innumerables publicaciones científicas en el ámbito de la investigación clínica y experimental, han hecho que el doctor Veronesi sea considerado uno de los mejores oncólogos del siglo XX.

El profesor Veronesi ha dedicado también sus energías a la labor docente de universitarios, postgraduados y especialistas. Destaca a nivel internacional la promoción de programas educativos para la formación de los oncólogos. Como se ha apuntado anteriormente, fundó la *European School of Oncology*, que se convirtió en un punto de referencia en toda Europa y se constituyó en un cuerpo consultivo para la Comunidad Europea en los aspectos relacionados con el cáncer y la oncología.

Ha sido también el fundador de la *European Society of Surgical Oncology*, entre cuyos objetivos está la formación de los cirujanos especializados en el tratamiento del cáncer, según la línea definida por la Escuela Europea de Oncología.

Manteniendo una clara vocación por la docencia y formación de especialistas, presidió el Comité de Educación Profesional de la Unión Internacional contra el Cáncer (UICC) desde 1966 hasta 1974. Posteriormente presidió también el Programa *Cancer Education*, desde 1974 hasta 1978, y el Programa de Detección y Diagnóstico, hasta 1986. Estos esfuerzos le llevaron a asumir la presidencia de la Unión Internacional contra el Cáncer desde 1978 hasta 1982.

Ha presidido también la prestigiosa *European Organization for Research and Treatment of Cancer (EORTC)* desde 1985 hasta 1988, promocionando el desarrollo internacional de ensayos y protocolos en la investigación y tratamiento del cáncer y la *European Federation of Cancer Societies (FECS)*, desde 1991 hasta 1993. Y en el ámbito específico del cáncer de mama, ha sido también el fundador de la *European Cancer Societies*

of Mastology y presidente del Comité Ejecutivo de EUSOMA (European Society of Mastology), así como de la Breast Surgery Internacional (BSI), desde 1999.

Su liderazgo internacional en el campo de la oncología lo llevó a ocupar la presidencia del Comité de Expertos en Cáncer de la Comisión de la Comunidad Europea desde 1994.

Es el fundador de uno de los hospitales más avanzados a nivel europeo en la cura del cáncer: el Instituto Europeo de Oncología de Milán, del cual es en la actualidad director científico.

Más recientemente, y siguiendo con el espíritu emprendedor e innovador que ha caracterizado toda su obra como investigador y cirujano, desarrolló desde el Instituto Europeo de Oncología una nueva técnica para mejorar el tratamiento quirúrgico de las mujeres con cáncer de mama, eliminando las complicaciones más temidas por las mujeres afectadas, derivadas de la extirpación indiscriminada de los ganglios de la axila, lo que se conoce con el nombre de *linfedema*. Con esta técnica se evitan graves daños cosméticos y discapacidades invalidantes, que además no tienen tratamiento, con lo que se obtiene una mejor calidad de vida para las pacientes. Es la técnica reconocida mundialmente como la *biopsia selectiva del ganglio centinela*. Ha sido, en 2004, presidente de la Sociedad Internacional del Ganglio Centinela (ISNS).

En su país, Italia, ha desempeñado diferentes cargos de responsabilidad en temas relacionados con la salud pública, el cáncer y el medio ambiente, entre los que destacan los de miembro de la *Comissione Oncologica Nazionale del Ministero Della Salute* en (2004-2006), presidente del Comité Científico de la *Lega Italiana per la Lotta contro i Tumori* en (2005) y ministro de Salud del Gobierno italiano (de abril de 2000 a junio de 2001).

En la actualidad —como se ha dicho anteriormente— es director científico del Instituto Europeo de Oncología de Milán, cargo que ya había ocupado desde 1994 hasta el año 2000, retomándolo después de su participación en el Gobierno.

Los muchos méritos académicos del profesor Veronesi le han supuesto un reconocimiento internacional y le han otorgado el grado de doctor *honoris causa* de universidades de diferentes países —Argentina (Buenos Aires y Córdoba), Brasil (Rio Grande do Sul), Grecia (Atenas), Bélgica (Antwerp), Polonia (Cracovia), Italia (Milán y Nápoles) —, así como el de profesor honorario del Departamento de Cirugía de la Universidad de Dublín y *Honorary Fellow* del *American College of Surgeons*.

El profesor Veronesi es miembro del Consejo Editorial de diversas revistas científicas de gran prestigio, entre las que destacan: *American Journal of Clinical Oncology*, *Cancer Investigation*, *European Journal of Cancer*, *The Breast*, *The Breast Journal*, *European Journal of Surgical Oncology* o *Internacional Journal of Cancer*. Es además autor de más de 705 artículos científicos publicados en el campo de la oncología clínica y experimental y de 12 tratados relacionados con la oncología.

Pero su carácter emprendedor e innovador no sólo se limita a la investigación clínica sino que se extiende al ámbito del humanismo, aspecto fundamental y núcleo central del acto médico. Déjenme que destaque simplemente dos hechos que me ayudaran a dibujar este perfil humano del profesor Veronesi.

En el Congreso de París de 1993 de la EUSOMA (*European Society of Mastology*), el doctor Veronesi, conociendo el poder y la capacidad de las mujeres con cáncer de mama, presenta el proyecto de implicar a las mujeres en la lucha contra el cáncer de mama. La respuesta es inmediata, y un grupo de mujeres de varios países europeos fundan EUROPA DONNA (*European Breast Cancer Coalition*), un grupo muy activo integrado y gestionado por mujeres para promover campañas sobre la igualdad de oportunidades de toda mujer europea en el acceso a las campañas de diagnóstico precoz y el tratamiento óptimo del cáncer de mama, demandando estándares de calidad en la asistencia, y promocionar el avance en la investigación del cáncer de mama.

En 2003 se presenta la Fundación Umberto Veronesi, con unas misiones claramente definidas:

- Promover campañas a favor de la salud
- Contribuir al desarrollo científico en el campo biomédico
- Promover la ciencia en el mundo de la escuela
- Desarrollar la ciencia en los países emergentes

Para resumir ese doble perfil del profesor Veronesi, como investigador y médico humanista, utilizaré sus propias palabras: "Tengo una gran fe en la posibilidad de mejorar el mundo, a través de la razón y de la ciencia, como máxima expresión del intelecto humano." El doctor Veronesi es un médico moderno, un hombre de ciencia, con alto contenido tecnológico, pero sobre todo médico también en el espíritu humanista del viejo Hipócrates, es decir en la lucha contra la enfermedad, el cáncer, pero siempre al lado del paciente que sufre.

Así pues, habiendo expuesto estos hechos, Magnífico Rector, dignísimas autoridades y claustrales, solicito con toda la consideración y pido que se otorgue al doctor Umberto Veronesi el grado de doctor *honoris causa* por la Universidad de Lleida.

PRESENTACIÓ DEL DR. UMBERTO VERONESI
PER A MEMBRE D'HONOR DE LA REIAL ACADÈMIA
DE MEDICINA DE CATALUNYA

DR. JOAN VIÑAS SALAS
DR. JACINT CORBELLA CORBELLA

Doctor Jacint Corbella, president de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya, com a membre numerari d'aquesta acadèmia us demano que, d'acord amb els mèrits personals i professionals que el doctor Iglesias ha exposat en la *laudatio*, a la qual jo em sumo, li sigui atorgat al doctor Umberto Veronesi el nomenament de membre d'honor de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya.

Té la paraula el doctor Corbella.

Sr. Rector Magnífic, benvolgut acadèmic i amic,
Professor Veronesi,
Autoritats i amics,

L'Acadèmia de Medicina de Catalunya, hereva del lloc de l'antic Reial Col·legi de Cirurgia, acull avui, com un dels seus membres, d'honor, un metge savi, de prestigi universal en el camp de la medicina, el professor Umberto Veronesi. El que fa en el tractament d'un dels flagells del nostre temps, les malalties tumorals, li han valgut un reconeixement arreu del món.

La nostra Acadèmia, per proposta del doctor Joan Viñas, el vostre Rector, l'ha proposat com a membre d'honor i avui tinc el goig i privilegi de portar-li el diploma que ho acredita, en un pergami en text llatí. Ho portem aquí a Lleida, que no podem pas oblidar que fou la seu de la primera facultat de medicina de Catalunya, ara fa poc més de set-cents anys.

En el 1300, quan el metge més important del món d'aleshores era un català, Arnau de Vilanova i la mateixa escola de Montpeller, la primera del món del seu temps, estava en l'àmbit de la Corona d'Aragó.

Normalment fem aquest acte solemne de recepció d'un acadèmic d'honor en el recinte del nostre amfiteatre Gimbernat, un dels millors i del món que estan conservats i potser el millor del segle XVIII. No podem pas competir amb el de Pàdua, relíquia venerable, però està en plena condició d'ús.

Només dues vegades hem lliurat aquest diploma fora del nostre recinte, fa dos anys a la doctora Rita Levi Montalcini, també italiana, ja molt nonagenària, en una visita que va fer a Sabadell, i per estalviar-li desplaçaments, i ara en el cas del professor Veronesi. A ell li lliuro el diploma. En aquell cas em va acompanyar el doctor Moisès Broggi, antic president, i ara he portat la companyia del doctor Massons, ambdós els nostres sèniors.

Moltes gràcies professor Veronesi. Moltes gràcies professor Viñas. Gràcies a tots.

ACTE DE DOCTORAT *HONORIS CAUSA*

DR. UMBERTO VERONESI

E' con profonda commozione che desidero esprimere la mia gratitudine al Magnifico Rettore, al Senato Accademico, al Preside ed alla Facoltà di Medicina e Chirurgia dell'Università degli Studi di Lleida, la più antica Università della Catalogna, per avermi conferito questo importante riconoscimento, che molto mi onora come segno di stima e di apprezzamento per una vita dedicata alla medicina, alla ricerca, ed al progresso della scienza e che onora il mio Paese che mi ha formato e che mi ha sempre sostenuto nella lotta contro il cancro, una malattia che più di ogni altra permette ad un uomo la possibilità di aiutare altri uomini.

La vittoria contro il cancro richiederà ancora molto tempo e molte energie. Ma soprattutto richiede una completa dedizione alla sofferenza umana ed una solida fede nelle capacità del nostro pensiero e del nostro intelletto di affrontare e risolvere le grandi avversità che l'uomo trova sul suo cammino. E' una terribile sfida che la scienza ha raccolto, ha fatto sua e che tutti viviamo con ansia ma anche con fiducia.

Ma non si può amare la scienza senza sentire un profondo trasporto per la ricerca, intesa come nobile e coraggiosa esplorazione dell'ignoto e metodo intelligente razionale di allargamento della nostra conoscenza e della loro ordinata categorizzazione. Ma se la scienza senza ricerca è cieca, la scienza senza educazione è muta. Ecco quindi la grande necessità di trasferire i dati della scienza e della ricerca nelle giovani menti, più di altre in grado di elaborarli e di farne un patrimonio formativo che rimarrà con loro per tutta la vita. Un grande nobile obiettivo ci accomuna, la vostra grande Università che crea conoscenza ma soprattutto coscienza e il mio grande desiderio di insegnare e di formare. La scuola è una grande fucina di idee ma è soprattutto un laboratorio di principi etici che servono a formare la coscienza. E se il processo di apprendimento si svolge in un clima di reciproco rispetto, di reciproco ascolto e di

reciproco tolleranza di idee diverse e in un clima di loro libera espressione, diviene non solo un elemento di maturazione e crescita culturale ma un vero e proprio fattore di umanizzazione.

Io ho vissuto il processo di formazione dei giovani come un mio profondo bisogno personale, la verità come motivazione, la lotta permanente per la dignità umana e la costante ricerca dei valori dello spirito sono i tre grandi temi su cui costruire e ricostruire le giovani menti. E su questo, signor Rettore, sono sicuro che il vostro pensiero è comune.

Vorrei concludere con un ringraziamento per questo vostro gesto, segno d'amicizia per me e per il mio Paese. Ho sempre avuto ed ho tuttora molti collaboratori con cui condivido quotidianamente l'attività di chirurgo e di ricercatore. Voglio allora dirvi che trovate in me un grande sostenitore della Spagna, un fedelissimo amico del popolo spagnolo che stimo ed amo.

DISCURS DE CLOENDA

DR. JOAN VIÑAS SALAS

La Universitat de Lleida incorpora avui al seu claustre de doctors un home de ciència; una persona que, com molt bé ha expressat el doctor Iglesias en la *laudatio*, ha aconseguit una millora substancial de la qualitat de vida de les dones amb càncer de mama, a més d'evitar als malalts que pateixen un melanoma intervencions innecessàries perquè ha demostrat que no milloren la supervivència i en canvi empitjoren la qualitat de vida.

L'avenç de la medicina es basa en la conjunció de factors diversos. Els constants avenços científics i tecnològics aplicats a la medicina i a la cirurgia han representat un salt qualitatiu inimaginable fa només cinquanta anys. Per això és important el treball interdisciplinari i transprofessional, que permet aplicar els coneixements d'una disciplina a la resolució dels problemes concrets que pot tenir una altra. Els descobriments tecnològics de l'enginyeria i les ciències bàsiques són essencials en aquesta lluita contra la malaltia.

En el cas concret de la cirurgia, les principals descobertes i novetats que s'han anat produint al llarg de la història han sigut fruit del treball intens, de l'esforç i de la dedicació de generacions de cirurgians, capaços d'aplicar una nova teràpia que suposava una millora sobre l'anterior.

El professor Veronesi ha sigut un investigador bàsic que s'ha preocupat del càncer, especialment del de mama; ha sortit del laboratori per anar a la clínica, al costat del malalt; a la sala d'operacions ha fet la intervenció quirúrgica més adient a cada cas, i després, coneixent-ne els problemes, ha tornat al laboratori i a l'estadística per trobar les millors solucions. Com a cirurgià i patòleg ha combinat el bisturí amb el microscopi per aprendre dels teixits i tumors que extirpava.

El malalt ensenya al metge, si aquest ho sap aprofitar. Cada diagnòstic i tractament és un procés de recerca, i de cada malalt en podem treure —n'hem de treure— conclusions per a la resta. S'aprèn dels èxits i dels fracassos, però s'ha de tenir la ment preparada per a aquest aprenentatge i aquesta recerca, tenir els coneixements per fer-la, saber-ne les metodologies, i tenir molta humilitat.

El metge no és solament un científic amagat darrere un aparell mecànic o un ordinador. Per ser un bon metge ha de ser també un metge bo. Per això no es queda només en la tècnica, sinó que acostuma a dedicar part del seu temps a altres activitats socials, especialment en les vessants humanística i caritativa —paraula de la qual s'hauria de recuperar el significat etimològic. El doctor Veronesi és un exemple de persona que ha sabut integrar en la seva vida personal i professional aquestes múltiples facetes del saber humà. Poc més puc afegir al que ha esmentat el doctor Iglesias, professor de la Facultat de Medicina de la nostra universitat, cap de la Unitat de Mama de l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova i president del congrés sobre patologia mamària que s'està fent aquests dies aquí a Lleida. Em permetran, tanmateix, que, des d'una perspectiva personal, posi en relleu alguns aspectes particulars de la trajectòria del nou doctor *honoris causa*.

El doctor Veronesi ha fundat diverses associacions internacionals per aprofundir en el càncer. No solament això, sinó que va fundar un hospital, l'Institut Europeu d'Oncologia, institució que conec molt bé, ja que durant una llarga etapa em vaig responsabilitzar que els nostres estudiants de medicina hi poguessin fer un aprenentatge a través del programa Erasmus, però també perquè vaig ser convidat a participar com a professor en un curs que l'Institut impartia a Moscou.

Com molt bé ha dit el doctor Iglesias, la preocupació per la cosa pública el va portar a ocupar la cartera de Salut del Govern italià. Va ser un curt període de temps, però el va viure intensament i va ser capaç d'imposar un nou estil de fer política, molt més planer i pràctic, sense deixar en cap moment l'exercici de la medicina.

L'edat d'una persona no ha de ser obstacle per a la seva contribució a la societat. El doctor Veronesi no ha abandonat mai l'exercici de la professió ni una vida activa, i ha restat, tot i la seva avançada edat, al peu del canó. Li agraïm, doncs, aquesta dedicació, com també la seva obertura i preocupació per deixar un món millor i contribuir que l'assistència sanitària moderna pugui arribar a països pobres.

Així, doncs, la trajectòria vital, universitària i mèdica del doctor Veronesi és un esperó per a tots els que en el món d'avui ens dediquem a la universitat, una institució que ha de saber combinar la creació de coneixement amb la seva transferència, a través de la docència, en primer lloc, però també a través de les múltiples connexions i complicitats que ha de saber establir amb el teixit social i empresarial, sense perdre mai de vista el servei a la comunitat.

Fruit, doncs, d'aquesta llarga trajectòria el doctor Umberto Veronesi ha rebut moltes distincions i premis. En aquest acte d'avui, a més del doctorat *honoris causa* per la nostra universitat, ha rebut el de membre d'honor de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya, atorgat en votació unànime dels acadèmics i fet efectiu pel seu president. Em plau posar de manifest la importància i transcendència d'aquest gest, ja que és la primera vegada que un acte de l'Acadèmia es fa fora de Barcelona.

Permeteu-me agrair al president de l'Acadèmia, doctor Jacint Corbella, la seva especial sensibilitat per sumar un acte de l'Acadèmia a un altre de la Universitat de Lleida, la qual cosa ha donat doble solemnitat a l'homenatge al doctor Umberto Veronesi. Estic segur que actes com aquest contribuiran a realçar la importància de l'Acadèmia de Medicina, de la qual, juntament amb un altre lleidatà, el doctor Camps, també professor d'aquesta universitat, tinc l'honor de formar part com a acadèmic numerari.

Voldria ressaltar, encara, que el professor Corbella és un vell amic de la nostra universitat. Des de l'època que una part dels estudis universitaris que es feien a Lleida depenien de la Universitat de Barcelona, des dels àmbits de govern d'aquella entran-nyable universitat sempre va ajudar a tirar endavant els estudis de Medicina.

Ara aquella Facultat de Medicina és àmpliament reconeguda per la comunitat científica, encara que —és una paradoxa freqüent— potser sigui poc coneguda pels mitjans més propers.

Senyores i senyors, la Universitat de Lleida, d'acord amb els mèrits que aquí s'han posat en relleu i per acord unànim del seu Consell de Govern, s'honora a acollir el doctor Umberto Veronesi al claustre de doctors, amb la seguretat que la seva presència ens enriqueix com a universitaris i com a persones, i que la nostra universitat té, des d'ara, un valedor arreu del món. Per tot plegat, doncs, moltes gràcies, professor Veronesi.

Moltes gràcies, senyores i senyors.

Universitat de Lleida